

Öz Yaşı

– NilgünArıkan · 30 Mart 2013

sen yağmura çıkmıştın

ben göğün prizmasında yirmi milyonuncu damla
bir rüyaya dalmıştın bedenle başbaşa
kaşın gözüne yakın
alnında kırışıyordu avuntusuz mazi
kilometrelerce uzaklıktaki acılara dolanıyordu aklın
yürümekle dostluk kurulmayan yollar sana şüpheyi bakmıştı
yasaklanmış kitaplardan koparılmış
parçalı bulutlu gökkuşağı gibi kokuyordun
gözlerin, sokakları itfaiyeyi aratacak kadar korkutmuştu
gözlerin, mevsimlerin bir ateşle yanabilme ihtimali

sana bir kez bakmıştım, bir kez
kaç bininci damlaydım unuttum
dünya küçüktü, yüzün kocaman keder
canımın telaşını bir görmeliydin
şehrini kaplayacak kadar büyümek istedim
çöl beni beklemesin
çağırmasın hasretlik yeşillikler
teninden nasıl uzak durabilir ki bu şaşkın su

tam o an gökyüzüne kafanı kaldırdın, gülümsedin
o an, tam işte o an
bir inancı hatırladım
yanağından öpebilmek için seni
huzura kavuşan hüzne karışmak için
adı aşk olan sırta son damla olarak kalmak için
düşmeliydim yalnızlığına
kaç asır geçti dünyayı temizleyen bir aşk yaşanmalı

ağlamayı giyindim
saymaya başladım içimden...